

[Bindslev.]

fra Filmsteatret „Regina“ i Aarhus af Danmarks socialdemokratiske Ungdoms Fest, en Udsendelse, der strækker sig fra Kl. 8,15 til Kl. 10,10.

Jeg skal ikke sige, at det ikke kunde være rimeligt, at man udsendte en Ungdomsfest som den, der her er Tale om — jeg gaar ud fra, at konservativ Ungdom, Venstres Ungdom og radikal Ungdom øjeblikkelig følger efter med Krav om en lignende Fests Udsendelse, og at disse Krav bliver honoreret; det maa man naturligvis paa Forhaand gaa ud fra. Jeg siger altsaa ikke i og for sig noget til, at en saadan Fest udsendes, for saa vidt der udvises en lignende Holdning overfor andre politiske Ungdomsforeninger; men det, jeg vil sige, er, at det maa forekomme i allerhøjeste Grad grelt, naar man tænker paa, at i samme Aandedræt som den danske Statsradiofoni nægter Udsendelse af en Takkegudstjeneste fra Haderslev Domkirke, aabner den vide Muligheder for en politisk Propaganda som den, der er lagt ind i denne socialdemokratiske Ungdomsfest, der foruden forskellig Musik byder paa politiske Taler af denne Forenings mere eller mindre kendte Koryfæer og oven i Købet af Landets højtærede Statsminister.

Jeg synes, det maa forekomme grelt, at samtidig med, at man standser Takkesangens Toner i Haderslev Domkirke, lader man Internationales Toner lyde ud over Landet, og jeg tager ikke i Betænkning at sige, at det er Udslag af overfølsom og overdreven og komplet uforholdsmæssig Hensyntagen, egnet til at gøre det pinligste Indtryk i vide Kredse, ikke mindst i de sønderjydske Landsdele, der dog turde have et uafviseligt Krav paa den dybeste Forstaaelse af deres nationale Sindelag.

Formanden: Spørgsmaalet om Radioudsendelser er jo af ret ny Dato, men jeg henstiller til ærede Medlemmer, at man ikke fordyber sig alt for stærkt i de enkelte Spørgsmaal, thi hvis vi i Fremtiden her i Rigsdagen skal drøfte alle de Tilfælde, hvor Radioraadet modsætter sig en Udsendelse, vil der blive rigt Stof i de kommende Rigsdagssamlinger — og vi mangler jo ikke noget i Forvejen. Jeg vil nu, da vi begynder paa denne nye Form for Forhandlinger vedrørende Radioraadet, ikke afskære Debatten i Dag, men henstille, at man gør den saa kort som muligt, thi jeg forudser, at man ikke i Fremtiden vil kunne diskutere, hver Gang Radioraadet har sat sig imod en Udsendelse.

Steen: I den Affattelse, i hvilken Lovforslaget i Øjeblikket foreligger, skal jeg paa det radikale Venstres Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Kyed: Ved første Behandling af dette Lovforslag tillod jeg mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, idet jeg spurgte, hvilke Grunde han havde haft til at tillade Udsendelsen af det omtalte Foredrag. Den højtærede Minister var ikke til Stede den Gang, men i Dag har vi jo den Glæde at se ham her i Salen, og saa kan vi jo faa Svar paa Spørgsmaalet. Den højtærede Justitsminister var imidlertid saa elskværdig ikke at lade os vente til i Dag, men allerede Dagen efter første Behandling giver han i et Interview i „Politiken“ Oplysning om sin Stilling til dette Foredrag.

I samme Blad var der ogsaa et Interview af den højtærede Trafikminister, til hvem jeg ved samme Lejlighed ogsaa havde stillet et Spørgsmaal. Jeg spurgte den højtærede Trafikminister, hvorledes det kunde gaa til, at en saadan Udsendelse fandt Sted. Den højtærede Trafikminister svarede mig, at han ikke vidste, hvad det drejede sig om, men at han gik ud fra, at Radioraadets Programudvalg havde vedtaget, at Foredraget skulde holdes.

Da jeg har den Opfattelse, at nævnte Udsendelse ikke er forenelig med Radioovens Bestemmelse, tillod jeg mig at rette det Spørgsmaal til de tilstedeværende Medlemmer af Radioraadet, om de havde en anden Opfattelse af Lovens Bestemmelse paa dette Omraade end jeg, eller om Raadet muligvis ved denne Lejlighed var blevet ført bag Lyset. Radioraadets to tilstedeværende Medlemmer meddelte, at de ikke kunde svare, fordi de var bundne af Tavs-hedspligt, og det ærede Medlem Hr. P. Andersen tilføjede, at Sagen var behandlet i Programudvalget, hvoraf han for Tiden ikke var Medlem. Det maatte jeg selvfølgelig lade mig nøje med; men da jeg den næste Dag læste disse Interviews af Ministrene i Bladene, blev mine Begreber lidt forvirrede igen.

Af de Oplysninger, der fremkom, som for øvrigt efter min Mening burde have været fremsat her i Salen af den højtærede Trafikminister, var den højtærede Justitsministers Udtalelser dem, der vakte min største Opmærksomhed. Justitsminister Zahle udtalte nemlig følgende — det staar i „Berlingske Tidende“ for 21. December, og der staar noget tilsvarende i „Politiken“ af samme Dato: